

[Niels Westerby.]

side om Vietnamkonflikten fører netop til den slags vrangforestillinger — eller rettere sagt: de hjælper lidt med til dem, for det er selvfølgelig ikke megen indflydelse, vi har fra dansk side; men vi giver dermed vor lille skærv til at forhale konflikten og forhale mulighederne for fred. Vi har ikke selv tænkt os at stille noget andet dagsordensforslag; men vi ville i hvert fald kunne støtte en dagsorden, der tilkendegav støtte til U. Thants, FNs generalsekretærs, bestræbelser i denne konflikt.

Der har været en del kappestrid mellem de ærede ordførere for VK og flere af regeringens ministre om, hvem der lægger den største iver for dagen med hensyn til tillægspensionen, og jeg bør vel også lige klarlægge vor stilling til denne sag i princippet. Vi betragter det i nogen grad som et columbusæg, fordi man ved en tillægspension, der er lagt oven på folkepensionen, dels kan give de ældre medborgere større tryghed, dels og samtidig er med til at spare betydelige beløb op i fonds, der kan bruges til at finansiere en række offentlige investeringer i et vist omfang og være et særdeles nyttigt middel til at holde forbruget nede og fremme investeringsvirksomheden. Det er normalt ikke nemt at lave lovforslag, der både har et trykessigte og sigter mod en dynamisk ekspansion af investeringsvirksomheden. Men det er faktisk tilfældet med det princip, som man følger i Sverige på dette område, og som, så vidt jeg forstår, også stort set vil blive fulgt af den kommission, som med sit arbejde nu skal lægge op til en principdebat i oktober måned her i det høje ting.

Der er dog naturligvis en række problemer i denne forbindelse, og jeg skal pege på to af dem.

Det ene problem er: i hvor høj grad er det rimeligt at flytte indkomster væk fra de produktive aldersklasser til de ældre medborgere? Er det rimeligt at gå helt op til 60 pct. af gennemsnittet af de bedste 15 års indtjening — for det skal naturligvis betales af dem i de aktive aldersklasser, der ofte skal sætte bo, skabe sig en fremtid, har børn osv. osv.? Om man har fundet den helt rigtige balance ved 60 pct., tør jeg ikke sige; men det er i alt fald et problem, som man er nødt til nøje at overveje.

Det andet er spørgsmålet om den magtkoncentration, man får i en milliardfond, og hvilken indflydelse den vil få på hele udviklingen her i landet. Det er absolut et problem, som vi alvorligt må tage op her i folketinget. Jeg kunne forestille mig, at man måtte fastsætte ret strenge regler for, hvordan fondens midler må anbringes: fortrinsvis i obligationer, i offentlige investeringer, men ikke i direkte udlån til erhvervsvirksomheder, for det vil jo føre til, at en sådan fond efterhånden vil kunne komme til at beherske hele erhvervslivet. Jeg kunne også tænke mig, at en sådan fond skulle beskyttes mod senere dispositioner fra folketingets side derved, at man gjorde den til noget i retning af en selvejende institution, således at den var beskyttet bl. a. af grundlovens bestemmelser og der ikke senere kunne manipuleres med fonden, dens midler og den måde, de anvendes på.

Hr. Per Hækkerup var inde på spørgsmålet om den lovhøst, som regeringen har fået i indeværende folketingår. Jeg må ærlig talt sige, at det ikke imponerer mig særligt — bevar mig vel, hr. Per Hækkerup er særdeles imponerende — men jeg synes ikke, at den lovhøst, som man har været i stand til at hente hjem, kan gøre et så forfærdelig stort indtryk. Meget af det, som er sket, er direkte uheldigt og uhensigtsmæssigt; det skal jeg ikke tærskelanghalm på, jeg og andre ordførere fra liberalt centrum har i de enkelte sager påpeget dette.

Men lad os først tage udskrivningsloven. Om den sagde hr. Per Hækkerup, at det var en landvinding, og en stor omlægning var det udtryk for — sådan opfattede jeg i hvert fald udtalelsen. Men hvad er det så? Bundgrænsen er hævet noget, og bestemmelserne om en mildere beskatning af merindtægter ompe i den øverste ende er blevet gennemført. Men ærlig talt: står det i et rimeligt forhold til en merværdiafgift på 10 pct., der løber fra den 3. juli? Det tror jeg ikke nogen vil kunne påstå. Afskrivningsreglerne er direkte skadelige for erhvervslivet og for udviklingen og vil også kunne skade beskæftigelsen. Kan man kalde det for nogen stor lovhøst? Hr. Per Hækkerup nævnte udtrykkelig denne lov.

Dernæst kom hr. Per Hækkerup ind på, at kapitalbindingsordningens ophævelse var en væsentlig ting i lovhøsten. Hvad er så det?